

Watergevecht

'Pas op, daar komen ze!'

'Zoek dekking!'

'Aah, ik ben geraakt!'

'Pak aan!'

In de Kerkstraat is een gevecht aan de gang. En niet zomaar een gevecht: een watergevecht. Josse en Vera gooien met waterballonnen naar hun twee buurjongens. En ... ze zijn aan het winnen!

Josse pakt zijn laatste ballon en gooit hem zo hard als hij kan. Mis! De ballon spat uit elkaar tegen een geparkeerde auto.

Eén van de buurjongens komt achter die auto vandaan. 'Even pauze?' vraagt hij. 'Ik moet plassen van al dat water.'

Vera en Josse knikken. Dat komt goed uit. 'Over 10 minuten terug, oké?' roept de buurjongen terwijl hij naar binnen rent. Ook Josse en Vera rennen naar binnen. Maar niet om te plassen ...

'Snel, we moeten ballonnen vullen,' zegt Vera.

'We hebben er zoveel mogelijk nodig!'

'Er is maar één kraan in de keuken,' zegt Josse.

'We kunnen niet sneller.'

Vera denkt na. Josse heeft gelijk. Er is maar één kraan in de keuken. Maar er zijn natuurlijk meer kranen in huis. 'Josse, blijf jij hier ballonnen vullen, ik heb een plan!' roept ze. Met een hand vol lege ballonnen rent Vera door het huis. Ze hangt een waterballon aan elke kraan die ze ziet. In de tuin, in de bijkeuken, in de badkamer, en ... O ja, Josse heeft op zijn slaapkamer ook een kraan!

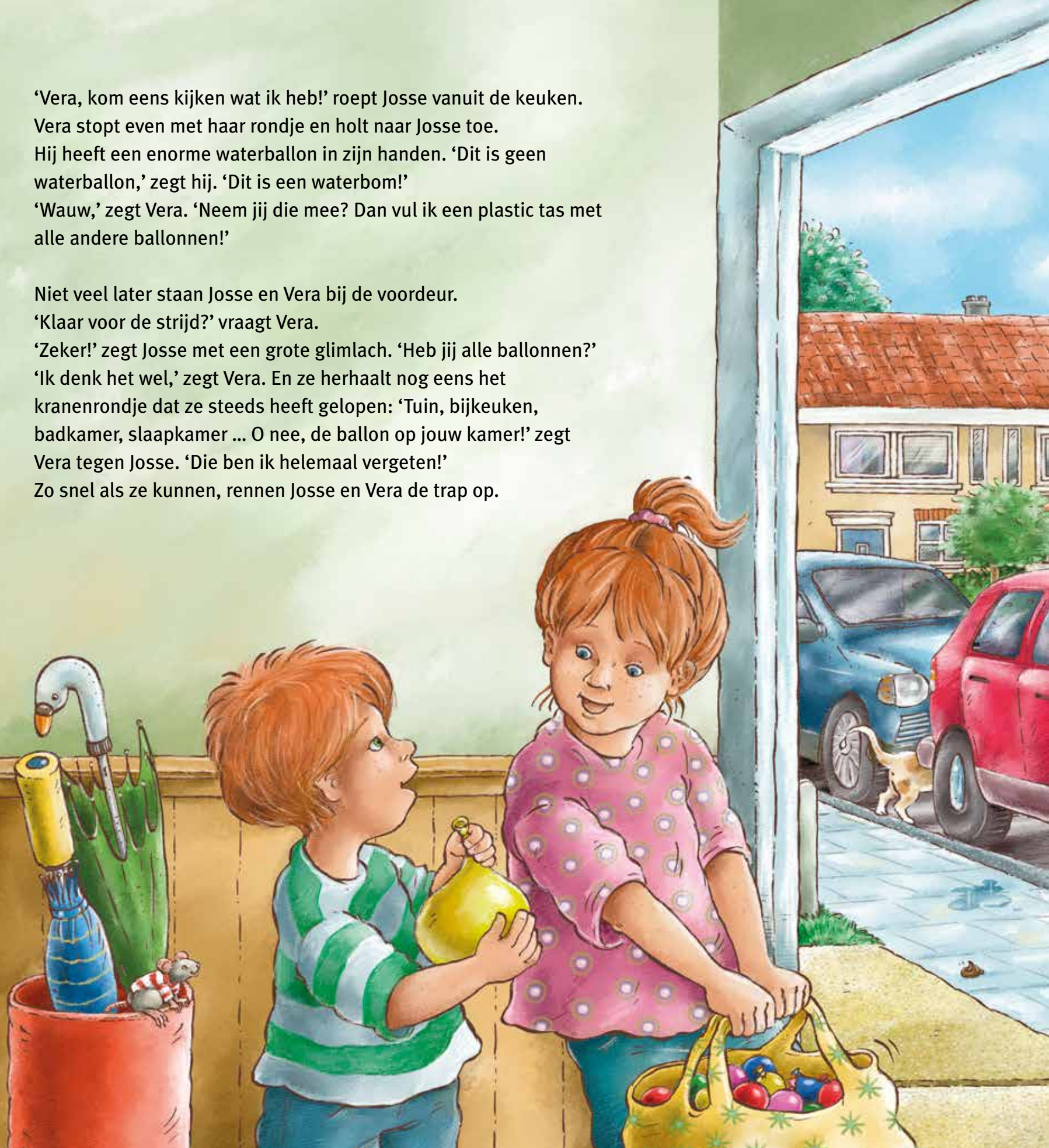
Telkens als Vera een lege ballon aan een kraan hangt, zet ze de kraan een héél klein beetje open. Als ze zo meteen terugkomt, zit de ballon vol water. Vera haalt hem dan voorzichtig van de kraan, knoopt hem dicht en hangt meteen een nieuwe ballon aan de kraan. Dan rent ze naar de volgende kraan. 'Ik vul vier ballonnen tegelijk,' roept Vera naar Josse.

Tuin, bijkeuken, badkamer, slaapkamer van Josse. Tuin, bijkeuken, badkamer, slaapkamer van Josse. Vera blijft rondjes rennen door het huis en de stapel waterballonnen wordt steeds groter. Tuin, bijkeuken, badkamer, slaapkamer van ...

'Vera, kom eens kijken wat ik heb!' roept Josse vanuit de keuken. Vera stopt even met haar rondje en holt naar Josse toe. Hij heeft een enorme waterballon in zijn handen. 'Dit is geen waterballon,' zegt hij. 'Dit is een waterbom!' 'Wauw,' zegt Vera. 'Neem jij die mee? Dan vul ik een plastic tas met alle andere ballonnen!'

Niet veel later staan Josse en Vera bij de voordeur. 'Klaar voor de strijd?' vraagt Vera. 'Zeker!' zegt Josse met een grote glimlach. 'Heb jij alle ballonnen?' 'Ik denk het wel,' zegt Vera. En ze herhaalt nog eens het kranenrondje dat ze steeds heeft gelopen: 'Tuin, bijkeuken, badkamer, slaapkamer ... O nee, de ballon op jouw kamer!' zegt Vera tegen Josse. 'Die ben ik helemaal vergeten!' Zo snel als ze kunnen, rennen Josse en Vera de trap op.

Als ze de kamer van Josse binnen gaan, blijven ze even verbaasd staan kijken: in de wasbak ligt een enorme waterballon. 'Nog groter dan die waterbom van mij,' zegt Josse. 'Dit is een superwaterbom!' Heel voorzichtig proberen Josse en Vera om de waterballon van de kraan te halen. 'Deze is wel heel erg zwaar,' zegt Josse. 'Ik denk niet dat dit ...'

KLETS!

De waterballon barst open en een golf water spoelt over Josse en Vera heen. Ze zijn kletskleddernat. Josse kijkt Vera een beetje beteuterd aan. 'Nou, we hebben het watergevecht al verloren. En we zijn nog niet eens begonnen!' 'Niks verloren,' lacht Vera. 'Nat, maar dat worden we toch. Ten aanval!'

